

Fest till naturen

Dans för naturen. Rött och vitt är adivasifolkets och delstaten Jharkhands färger.

Ceremoni vid flaggan.

Att folk i Indien firar alla tänkbara högtider, oavsett vilken religion de tillhör, har vi förstått. Julen, till exempel, firas med mäktiga dekorationer i städerna i detta hinduiska land. Det blir gott om lovdagar i skolan, eftersom högtiderna i olika religioner är utspridda under året, och alla iakttas.

Den 14 januari firar folk i den trakt där Jagriti Vihara finns en fest, som handlar om att ta vara på naturen på bästa sätt. Ursprungsfolket, adivasi, lever ju i naturen, av och med den. De tillber heliga träd, stenar och floder. Naturen uppfattas som besjälad. Vid den här "Save nature-festival"

håller man till vid floden Chatti Nadi, nära bron över floden på vägen till byn Dumaro. Det är bara cirka tjugo minuters vandring från Jagriti Vihara.

Så här års, när det inte är så mycket vatten i floden, är det en stor sandig flodbank som används vid firandet. Den speciella adivasiflaggan med röda och vita ränder hissas.

En adivasipräst, som kallas PAHAN, ber vid flaggan och utför ritualer som hör till. Också mukhia, presidenten för byrådet, Putul Devi deltar i ceremonin.

Under andra halvan av festen kommer det mycket folk från byarna i närheten. En del har små

röd-viträndiga vimplor med sig. Sång och dans ingår i programmet. De som uppträder har kläder i rött och vitt.

Jagriti Vihara tar en aktiv roll i firandet och hjälper till att organisera festen på ett fredligt sätt. Sushil talar om naturen och försöker inskräpa hur viktigt det är att vara aktsam om miljön.

Festen börjar med traditionella böner till naturen, adivasifolkets religion. Men folk av alla religioner kommer med och passar på att delta i festen och glädjas över naturen och allt den ger.

Inger Dejke

Flodbanken var full av människor, som kommit från byarna för att manifesteras sin aktning för naturen.

Per Nordqvist, ordf. Jagriti Viharas Vänner.

Nytt år – nya möjligheter

ter den nuvarande regeringens ageranden. Tiden får utvisa detta.

Det vi dock säkert vet är att vintern kommer att övergå i vår och sommar, även om årstiderna ser lite annorlunda ut i Sverige och i Indien.

Som framgår av detta Medlemsbrev håller livet också på att återvända på Jagriti Vihara efter pandemin och dess följd. Skolbarns röster hörs igen på området och även andra aktiviteter äger rum. Byborna har insett hur viktigt det är med detta campus, men de behöver fortfarande support via JVV.

Vad vi också vet är att det blir allt lättare att drunkna i ett allt mer ökande informationsflöde. Detta

kan påverka en sådan specifik verksamhet som JVV utgör. Men vi hoppas på ditt fortsatta stöd för detta drygt 50-åriga betydelsefulla utvecklingsprojekt bland adivasifolket i Indien. Det är så lätt att "glömma" denna insats varför vi ber dig att redan idag skicka in din medlemsavgift för år 2024.

På medlemsbrevets fjärde sida finns information om årsavgifterna.

Vi lovar att återkomma med nya uppdateringar i de kommande medlemsbrev under året.

Tack för ditt fortsatta engagemang-

Per Nordqvist, ordf.

Vi är många som undrar vad som kommer att hända i världen under år 2024.

Världsläget är oklart och vi står inför vad som kommit att kallas ett "supervalår" med rekordmånga människor som ska gå till valurnorna här i EU, i USA, men även i Indien och andra länder.

Mycket talar för att det inte ska bli så stora förändringar i Indien, även om det finns de som ifrågasät-

Skolbilder

Från den nystartade skolan. På bilden till vänster syns, längst bak mot väggen, Lars, Elisabeth och Ingrid från Sverige. Rajesh längst till höger. Mellan de två svenska damerna står läraren Pushpa och längst till vänster läraren Anjali. Den tredje läraren, Santosh, har tagit fotot.

Notera barnens varma kläder. Det kan vara mycket kallt i början av året. Ändå är de flesta barfota.

Vård, skola, omsorg

Health Camp januari 2024. Lång kö utanför sjukstugan på Jagriti Vihara. Ett hundratal personer kom från byarna för att få hjälp.

Vård, skola, omsorg – det är begrepp som vi är vana att höra i våra svenska medier och i en ständigt politisk debatt.

Den 9 januari anordnades en stor "health camp" i sjukstugan på Jagriti Vihara. Ett hundratal personer från byarna omkring kom för att få hjälp. Ett team av doktorer från ett stort sjukhus i Ranchi hjälptes åt att undersöka, dela ut lämplig medicin och ge goda råd för hälsan. Bland

dem som stod eller satt på marken i kön var Sitamoni, hon som förr var husmor på Jagriti Vihara och nu bor vid floden och anlitas som healer. Tydligt hade hon svårt att bota sig själv. Rotary Club i Ranchi bestodade hälsoundersökningen. Ut-delning av filter och varma kläder till fattiga och behövande ingick också i dagens program.

En grupp på runt tolv Rotary-medlemmar besökte Jagriti Vihara samtidigt. Rajesh, som själv har en ledande roll i en avdelning av Rotary i Ranchi, var en utmärkt guide på hemmaplan. Gästerna passade på att göra studiebesök i den nya barnskolan på Jagriti Vihara. Där delade de ut fruktjuice, kex, läs- och skrivmaterial till de överförtjusta småbarnen. Ranchiborna hade en härlig dag på Jagriti Vihara med den friska luften och grönskan. Området är ju numera klassat som ett attraktivt turistmål. Framför det märkliga, stora banyanträdet på skolgården med sitt myller av luftrötter, ställde de upp sig för ett gruppfoto

Några veckor senare kom tre svenskar från Skåne på besök. De

bodde i gästhuset och bekantade sig med Jagriti Vihara och dess verksamhet under några dagar. En av dem, Ingrid Nilsson, hade för fyrtio år sedan besökt centret när det var under uppbyggnad. (Se JVV-Medlemsbrev 3/2023). Nu var det spännande att se hur det vuxit till sig och förändrats.

Med sig hade hon sin syster Elisabeth och hennes man, Lars Montelius. Ingrid kommer med på JVV-årsmötet och berättar om sina upplevelser. Nu får vi nöja oss med ett traditionellt gruppfoto. Ett 30-tal små barn som har varma jackor, tröjor och mössor på sig. Men flera av dem är barfota. Det lär ha varit ovanligt kallt de där dagarna. Men har man en röd matta som "skolbänk", så kan man inte komma in med smutsiga skor. Man får anta att skorna står utanför dörren till skolsalen. Det är högtidligt att bli fotograferad (se föregående sida). Alla står så ordentligt allvarliga och längst bak står Rajesh och de svenska, långa och bleka gästerna tillsammans med de två kvinnliga lärarna.

Inger Dejke

Även healern Sitamoni behöver hjälp.

ÅRSavgift

- Medlemsavgift: 200 kr/år
- Familj: 300 kr/år
- Studerande/arbetslös /pensionär: minst 100 kr/år
- Folkhögskola/förening: 400 kr/år

Bankgiro: 5649-3034

Swish: 123 342 10 54

Glöm inte skriva ditt namn

ÅRSMÖTE

**lördag 23 mars på
Ljungskile folkhögskola**

Traditionsenligt kommer årsmötet att äga rum på Ljungskile folkhögskola. Förutom årsmötesförhandlingar kan vi erbjuda dig all den information du vill ha om vad året 2023 innebar för vår förening och för vår samarbetspartner Jagriti Vihara.

Dessutom kommer du att få en helt färsk rapport från Jagriti Vihara och Indien. Vi får nämligen besök av Ingrid Nilsson från Malmö, som besökte JV år 1983, men gjorde ett återbesök i januari 2024.

Det blir också andra kulturinslag med indisk anknytning.

Varmt välkommen till Ljungskile!

Per Nordqvist
Ordförande

Program:

- 09.30 Välkomna, fika med fralla.
- 10.00 Årsmötesförhandlingar.
- 12.00 Lunch.
- 13.00 Rapport från besök på JV. Samtal om JV och JVV i framtiden.
- 14.30 Avslutning med frukt/dricka.

Mötet kostar 150 kr inkl. mat och fika. Anmälan till Lena Nyström (lena.nystrom.lju@folkbildning.net 070-765 28 77) senast onsdag 13 mars. Ange behov av specialkost.

Ingrid Nilsson.

Utdrag ur

Nyhetsbrev februari 2024

Ökningen av verksamheten på vårdcentralen på Jagriti Viharas campus, driften av skolan, den ökade kommunikationen mellan oss och folkets förtroende för Jagriti Vihara är bevis på att vi rör oss i rätt riktning.

Innan vi startade den nya skolan hade vi flera omgångar av allvarliga samtal med våra supportrar, volontärer och föräldrar. För närvarande får 35 barn utbildning där. Vi hoppas att deras antal kommer att öka

under de kommande dagarna och att samhället kommer att kunna dra nytta av det.

Förhoppningen är att de anställda lärarna ska arbeta med stor hängivenhet, entusiasm, transparens och engagemang och samarbeta med Jagriti Vihara så att samhället kan få maximal nytta av det under den närmaste tiden.

Vi arbetar för att starta fler projekt i framtiden så att vi kan hjälpa till att möta människors behov och leva upp till deras ambitioner. Efter avslutad diskussion om planerna kommer vi att skicka projekt-

utkastet till JVV så att vi kan få ert stöd och de behövande kan dra nytta av det.

Samtidigt behöver vi öka takten i kommunikationen med JVV Sverige också. Vi anser att det är viktigt för att stärka det ömsesidiga förtroendet mellan de två vänskapsorganisationerna som i decennier har arbetat med bättre förståelse och ömsesidigt samarbete till gagn för samhället i stort.

Varma hälsningar!

Rajesh Prashant
För Jagriti Vihara

Byta postlåda mot mailbox

En del av er medlemmar vill ha Medlemsbrevet hemskickat till er brevlåda. Det har vi förståelse för, men det innebär att en stor del av er medlemsavgift går till portokostnader.

Skulle du därför kunna tänka dig att i stället få brevet skickat till din dator, mobil eller surfplatta, skulle det spara mycket pengar årligen. Fundera över det och om du vill byta till ett digitalt Medlemsbrev så skicka ett mejl till peje.nordqvist@gmail.com och ange ditt namn och din mejladress. Tack!

Affisch

JVV:s affisch kan beställas från peje.nordqvist@gmail.com eller skrivas ut från vår hemsida. Finns där i formaten A3 och A4.

Ansvariga för Medlemsbrevet är Inger Dejke och Anders Dejke. I allmänhet namnges fotografen i anslutning till respektive bild. Det här gäller inte foton som vi fått från JV, när det är oklart vem fotografen är.

www.jvv.se

Fredsrörelsen på Orust

– en av våra flitiga bidragsgivare

Bilden från föreningens hemsida: <https://www.fredsrörelsen-pa-orust.se/>

Vi har i några nummer av JVV-Medlemsbrev uppmärksammat flitiga och uthålliga givare, som stöder Jagriti Vihara. Det har varit privatpersoner. Men det finns också en förening som regelbundet skickar pengar. Den heter *Fredsrörelsen på Orust* och startades för 40 år sedan, som en lokal-global rörelse helt i Gandhis anda. Den tillkom under det kalla krigets dagar, då också hotet av kärnvapen kändes överhängande.

Den här fredsföreningen fokuserar på ickevåld, global utveckling, kvinnors rätt, konst och poesi. Makarna Ola och Erni Friholt är nu ordförande respektive sekreterare. JVV-medlemmar känner igen namnen: Ola Friholt, ordförande för JVV 2000–2013, Erni Friholt författare till skriften, *Vi ska vinna det här – möten med kvinnor i Jharkhand*, 2012.

Flera gånger har vi fått berätta om Jagriti Vihara och visa bilder i Fredsrörelsens föreläsningsserie för allmänheten.

Extra intressant har varit den årliga utdelningen av Folkets Fredspris i enlighet med Nobels testamente. Det är skapat som ett konstruktivt alternativ till det officiella Nobelpriset i Oslo, som med få undantag

i hundra år ignorerat Alfred Nobels testamente*) – dock inte för 2017 då ICAN, International Campaign to Abolish Nuclear Weapons, fick motta priset.

Folkets Fredspris tilldelades Mahatma Gandhi postumt 2015 vid en festlig högtid på Orust. Priset hämtades av ordföranden i Gandhi Peace Foundation, Radha Bhatt, lärare och livslång ickevåldsaktivist bland annat i trädskramrörelsen i Himalaya. Vid tillfället gavs också ett hedrande diplom till två "gandhianer", Radha och Jaya.

Gandhi fick den graverade sten som idag pryder Gandhimuséet i New Delhi. Med priset följer inga pengar – bara kärlek och heder.

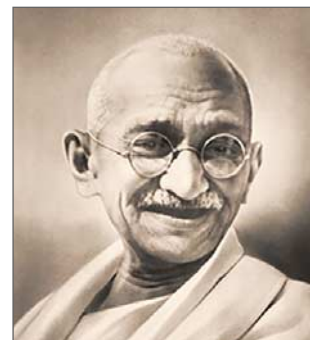
I samband med prisutdelningen har Fredsrörelsen fått gåvor som vidarebefordrats till Jagriti Vihara. Vi hoppas det fortsätter.

Så välkommet!

Inger Dejke

*) Ifølge Nobels testamente skal «priset for fredsførfæktare» gå til den «som har verkat mest eller bäst for folkens förbrödrande och afskaffande eller minskning af stående arméer samt bildande och spridande af fredskongresser».

(Norska Nobelkommittén)

Mahatma Gandhi.

Radha Bhatt.

Jaya S. Upadhyay.

Erni Friholt och Ola Friholt.

MODI OCH ADIVASI

Som bland annat framgår av Sushil Tiwarys text på sista sidan, har det indiska parlamentsvalet startat. Här följer några tankar kring detta utifrån de grupper av människor som finns runt JV.

Den indiska ursprungsbefolkningen, även känd som adivasi eller tribalbefolkningen, har en varierande syn på Narendra Modi, Indiens premiärminister. Det är viktigt att notera att detta är en generalisering, och det finns olika åsikter inom denna mångfacetterade grupp. Här är några perspektiv:

Stöd och Respekt: Vissa adivasi-grupper ser Modi som en stark ledare som har arbetat för att förbättra deras levnadsvillkor. Hans regering har lanserat flera initiativ för att främja utveckling i adivasiområden, inklusive infrastrukturprojekt, utbildning och hälso- och sjukvård. Dessa åtgärder har gett honom stöd och respekt från vissa adivasi-samhällen.

Misstro och Bekymmer: Å andra sidan finns det adivasi-grupper som är skeptiska till Modi. De oroar sig för att utvecklingsprojekt kan leda till förlust av deras traditionella markrättigheter och kulturell identitet. Vissa anser att Modi inte har gjort tillräckligt för att skydda adivasi-intressen och att hans regering har ignorerat deras röster.

Premiärminister Narendra Modi poserar gärna tillsammans med olika folkgrupper. Särskilt när valet närmar sig. Här med adivasikvinnor och män i Ulihaty, frihetskämpen Birsa Mundas födelseort i Jharkhand, november 2023. (PTI Photo).

vasi-intressen och att hans regering har ignorerat deras röster.

Politisk Splittring: Precis som i alla samhällen finns det politisk splittring bland adivasi. Vissa stöder Modi och hans parti, medan andra är mer benägna att stödja oppositionspartier som fokuserar på social

rättvisa och minoritetsrättigheter. Sammanfattningsvis är det viktigt att förstå att adivasisamhällen är mångfacetterade och att deras åsikter om Modi varierar beroende på geografisk plats, socioekonomisk status och politisk övertygelse.

Per Nordqvist

Holi

Holi är en hinduisk vårfest, som firas i månadsskiftet februari/mars. Vintern är slut, våren kommer och skrattet, leken och glädjen står i centrum. Holi firas till minne av den busige gudahjälten Krishnas upptåg. Den firas i två-tre dagar utomhus. Första dagen tänder man eldar för att jaga bort vinterkylan. Andra dagen kastar man färgpulver eller färgat vatten på varandra under smått kaotiska men glädjefulla former. Då är skillnader i klass, kast, ålder och kön tillfälligt upphävda och man får omväxlande "färgmula" och krama varandra. Holi kallas färgfestivalen.

Holi firas över hela Indien. Även på Jagriti Vihara. Foto:Sushil Tiwary.

Utdrag ur Ingrid Nilssons dagbok januari 2024

JVV-medlemmen Ingrid Nilsson besökte Jagriti Vihara 28–29 januari 2024 tillsammans med sin syster Elisabeth och svåger. Fyrtio år tidigare hade hon och Jayas vän Evert rest dit. På JVV:s årsmöte 23 mars berättade Ingrid om sina intryck. Här får vi låna några avsnitt ur hennes dagbok.

Vi närmar oss Mc Cluskieganj som numera är ett stort samhälle; gammalt och nytt omväntannat. Känner inte igen mig, bara tågspåren är kvar.

En liten sträcka till så är vi där! Jag förundras över den fina vägen och grönskan. Så annorlunda, och när vi kommer in på JV:s område är det svårt att förstå att det är så stort. Vid ingången i den första byggnaden bodde Evert och jag. Lärarbostäderna var precis iordningställda, där Hari och Paras med familjer just flyttat in. Sen fanns det oxå ett litet kök. Det var allt.

Nu går vi runt bland en massa byggnader och en fantastiskt fin uppvuxen skog. Vilket rekreativområde!

Vi ska bo i en fyrkant med många rum och en stor uteplats i mitten. Inkvarterar oss i var sitt rum med våningssängar av järn. Så fint och funktionellt.

På eftermiddagen vandrar vi runt med Rajesh. Vi går till Jayas minnesplats. Så vackert nära ingången och omgivet av höga träd.

Står tysta en lång stund och till slut säger Rajesh att han känner Jayas närvaro – och nog är den där!!

Framåt kvällen går vi i ficklampans sken mot det stora köket. Först en liten eld som värmer oss, sedan några chapati och grönsaksröra. Elen försvinner då och då men just nu när jag skriver detta har jag både el och stearinljus.

Iskall natt med många täcken. Känner mig främmande. Även om jag följde Jaya in på 2000-talet och träffade honom många gånger i Sverige, så är det så mycket som hänt de sista 20–25 åren.

Nästa dag blir det sen frukost på terrasstaket. Idag måndag öppnar skolan för barn som är 3–7 år och 7–12 år. De äldre barnen hade övat in och framför nu sånger och rörelser! Det är så fint. De små stirrar stort på oss och vi rörs av en liten pojke som håller på att somna hela tiden. De äldre sitter i bänkar och de små på en stor röd filt. Tänk vilken atmosfär av lugn och vetgirighet hos barnen!

Därefter besöker vi "vårdcentralen". Så fint arrangerat med mottagning, undersökning och sängar för behövande. En heltidsanställd sjuksköterska visar oss runt. Så bra för de på skolan och folket runt omkring. Man satsar mycket på unga flickor, mödravård osv.

Sen kommer Jharia!!! Åhh vilket återseende... vi håller varandras händer en lång stund. En 55-årig liten

Ingrid träffar Jharia från Dumaro efter 40 år. Här sitter han på gården till Guest Hostel, "en fyrkant med många rum". Foto: Ingrid Nilsson.

man, glatt leende och han känner igen mig. Vi pratar genom Rajesh om Evert. Jharia kommer ihåg att Evert gett honom en jacka. Sen tittar vi på bilder från 1983 som vi har med oss och Jharia känner igen människorna från förr.

Efter det lämnar vi JV. Tänk att ett dygn kan innehålla så mycket! Tack!!!!

Ingrid Nilsson

Besök i skolan. De större barnen sitter i bänkar. Foto: Ingrid Nilsson.

De yngre skolbarnen sitter på golvet. Foto: Ingrid Nilsson.

ÅRSavgift

- Medlemsavgift: 200 kr/år
- Familj: 300 kr/år
- Studerande/arbetslös /pensionär: minst 100 kr/år
- Folkhögskola/förening: 400 kr/år

Bankgiro: 5649-3034
Swish: 123 342 10 54

Glöm inte skriva ditt namn

Rapport från JVV:s styrelse

Den vid årsmötet 2024 valda styrelsen har haft sitt första sammanträde. Vid det tillfället kunde vi med tillfredsställelse konstatera att vi fått svar på flera av de frågor vi ställt till våra vänner i Indien. Med det i ryggen beslutade vi att fortsätta med vårt ekonomiska stöd till Jagriti Vihara. Vi kommer dock att även i fortsättningen vara noga med att se till så de medel vi skickar används på det sätt vi avsett. För att ytterligare förstärka vårt samförstånd beslutade styrelsen att bjuda Rajesh Prashant hit till Sverige för ytterligare samtal kring hur vi vårdar vårt framtida gemensamma engagemang.

Vi kunde också vid sammanträdet konstatera att det nyligen startade skolprojektet på Jagriti Vihara fungerar bra och att allt fler barn ansluter till salarna i

det stora vita skolhuset på området. Vi väntar fortfarande på en mer utförlig projektbeskrivning, men ser gärna att du som medlem redan nu bidrar med en gåva som till exempel gör det möjligt att ge skolbarnen ett mål mat om dagen, fler skolböcker och skrivmaterial, bollar etc. Här handlar det inte om elektroniskt material! Märk ditt bidrag med SKOLPROJEKTET.

Glädjande nog visade siffrorna vid sammanträdestillfället att det är fler av er medlemmar som betalat medlemsavgiften i år än vid motsvarande tid förra året. Även om det fortfarande saknas många avgifter är det ett glädjande besked. För det är ju på grund av dig och ditt engagemang som vi kan fortsätta vårt samarbete – drygt 50 år efter starten. TACK!

Per Nordqvist, ordf.

Värme och val

I vårt område knackar den varma sommarsäsongen på våra dörrar. Temperaturen är 39 till 40 grader Celsius.

Samtidigt är valtemperaturen också mycket hög. Valet kommer att hållas i sju faser. I vårt område kommer vi att rösta den 20 maj. Kongresspartiet och BJP är de viktigaste partierna och många regionala partier är med i valet.

Kongresspartiet och dess

ledare Rahul Gandhi försöker kämpa mot Modi. Men det verkar som om Modis BJP kommer att fortsätta inneha makten.

Totalt antal platser i parlamentet är 545. För majoritet krävs 273 mandat för att ett parti ska kunna bilda regering. Alla mediekanaler säger att Modi lätt kommer att få det magiska talet 273. Den 4 juni är det dags för rösträkningen och då kommer resultaten.

Båda partierna har medde-

lat att de kommer att göra ett bättre arbete för adivasi om de kommer till makten.

En sak, folk är inte glada eftersom priset på varor är mycket högt. Adivasi-folket är inte heller särskilt nöjda över sysselsättningsfrågan, eftersom arbetslösheten är hög. Låt oss se vad som händer när en ny regering kommer till makten.

Den 20 maj är ett viktigt datum för oss då vi ska gå och rösta. Vi väntar ivrigt på denna dag och förväntar oss att var och en tänker gå för att rösta.

Sushil Tiwary

Byta postlåda mot mailbox

En del av er medlemmar vill ha Medlemsbrevet hemskickat till er brevlåda. Det har vi förståelse för, men det innebär att en stor del av er medlemsavgift går till portokostnader.

Skulle du därför kunna tänka dig att i stället få brevet skickat till din dator, mobil eller surfplatta, skulle det spara mycket pengar årligen. Fundera över det och om du vill byta till ett digitalt Medlemsbrev så skicka ett mejl till peje.nordqvist@gmail.com och ange ditt namn och din mejladress. Tack!

Affisch

JVV:s affisch kan beställas från peje.nordqvist@gmail.com eller skrivas ut från vår hemsida. Finns där i formaten A3 och A4.

Ansvariga för Medlemsbrevet är Inger Dejke och Anders Dejke. I allmänhet namnges fotografen i anslutning till respektive bild. Det här gäller inte foton som vi fått från JV, när det är oklart vem fotografen är.

www.jvv.se

MEDLEMSBREV 3/2024

Jagriti Viharas Vänner

September 2024

Jagriti Vihara går vidare – i Jayas fotspår

Vi vet mycket om Jayaji och hans syn på vikten av utbildning, särskilt i vårt område som är rikt på kultur men har brist på ordentlig skolgång. Jayaji fokuserade på skola för flickor som kunde bo på Jagriti Viharas skolinternat och få utbildning. Jag imponerades av hans idé och började som lärare där år 1992 och gjorde mitt bästa för att hjälpa honom och även att lära av honom. Han blev den bästa gurun för mig och för många andra också. Jag lärde mig mycket av att leva tillsammans med honom. Det var verkligen den bästa tiden i mitt liv.

Plötsligt kom en dag då han lämnade oss, 12 oktober 2018. Till sin sista dag pratade Jayaji med mig om Jagriti Vihara och om att starta verksamhet i centrets lokaler.

Vi var inte beredda på att han skulle gå bort, men sanningen är, att vi måste fortsätta utan Jayaji. Det var lite tufft, men vi bestämde oss för att blicka framåt.

Två saker var med oss, dels hans vackra skapelse, hans tankar och hans lärdomar, dels hans relationer med alla er Jagriti Vihara-vänner, som alltid gjort ert bästa för att hjälpa oss.

Vi försökte öppna skolan tidigare, eftersom många föräldrar tog kontakt med Jagriti Vihara. Men så kom covid. Allt lätstes och stängningen inleddes. Skrämmande situation. Hela världsbilden förändrades.

Efter covid startade vi skolan. Till att börja med för små barn i närliggande byar, vars föräldrar var intresserade av att skicka sina barn till Jagriti Vihara. De första 35 barnen kom. Föräldrarna var beredda att ge lite ekonomisk hjälp, även om det var mycket små belopp.

Santosh Bhagat och hans fru tackade ja till att bli lärare på Jagriti Vihara. Santosh tillbringade sin barndom nära Jayaji. Han är från en by ganska nära, så han har inga problem att arbeta i en dagskola från kl. 9 till 14.

En annan god nyhet kom: vår vän Markkuji besökte Jagriti Vihara efter en lång tid, så vi bestämde oss för att inviga skolan i hans närvaro. Och till slut startade vi

VATSALYA VIDYALAYA
(Vänskapens skola)

igen. Det namnet gavs av vår högt värderade Jayaji.

Det är mindre än ett år sedan, och från att inte ha några barn alls på Jagriti Vihara finns där nu cirka 70.

Ytterligare en kvinna har kommit till skolan som lärare. Hon tar stort ansvar. Åldern på skolbarnen är från fem till tolv år.

Planen för framtiden är mycket tydlig. Vi måste gå vidare med drömmen för Jagriti Vihara, så som den såg ut med Jayaji's ögon.

Vi vet inte om regeringen kommer att hjälpa till, men vi ska knacka på dörren för att få dess stöd.

Nya elever. Högtidligt allvar. December 2023.

I början av 2025, då jag blivit pensionär, kommer jag att ge min fulla tid och ansträngning, inte bara för skolan utan också för Jagriti Vihara.

Sushil Tiwary

Planering på Jagriti Vihara med föräldrar inför fortsättningen av skolan. Februari 2024.

Det fanns ett **DÅ**, det finns ett **NU**, vi vill ett **SEDAN**

DÅ

Det har gått mer än 50 år sedan tanken på Jagriti Vihara dök upp. Efter det har ett utvecklingscenter byggts upp med stor entusiasm. Den har delats av tusentals människor från adivasifolket runt JV som genom åren fått tillgång till utbildning, nya förutsättningar för odling, för bevattning och möjligheter till inkomster. Men entusiasmen har också funnits inte minst på de många folkhögskolorna runt om i Sverige och Norge.

Mängder av unga människor har betalat sina resor och tagit den långa vägen till Indien för att delta i arbete och aktiviteter på JV. Till dem som bidragit och stöttat denna smått osannolika utveckling hör också enskilda sponsorer i Sverige och då inte minst Sida, som med statliga medel hjälpt till att bygga upp JV. Men den kanske enskilt viktigaste kuggen i utvecklingen har trots allt vår vän Jaya varit, som med sin visdom, sin charm och sina språkkunskaper byggde upp relationer – inte minst här i Sverige.

NU

Jaya finns inte längre kvar i detta liv, även om hans tankar och idéer fortsatt präglar arbetet på JV. Svenska staten och därmed också Sida anser

inte längre att Indien behöver stöd för sin utveckling. De norska folkhögskolorna har haft svårt att behålla entusiasmen för Indienresorna och den norska JVV-föreningen har avslutat sin verksamhet, även om ett par trogna medlemmar valt att fortsätta sitt ekonomiska engagemang genom oss i Sverige. Bland de många stöttande svenska folkhögskolorna återstår nu bara två – Blekinge läns folkhögskola och Ljungskile folkhögskola.

Även i Indien har givetvis utvecklingen gått vidare och en uppgift gör gällande att 95% av indierna nu har en, om än en enkel, mobiltelefon. Kommunikationerna och sjukvården har förbättrats liksom utbildningsnivån och välståndet. Men mitt i allt detta har klyftorna mellan olika grupper ökat. Det innebär att det ursprungsfolk som bor runt JV fortfarande har ett tufft liv.

Som framgår av rapporten från Sushil i detta Medlemsbrev gör man nu nya ansträngningar för att förvalta Jayas idéer. Glädjande nog är det på initiativ från byborna själva som den nya skolverksamheten kunnat starta. Även om anläggningen, inte minst efter Coronaperioden, behöver mycket upprustning, så finns det ändamålsenliga lokaler till förfogande.

Tilläggs kan att den sjukvård som bedrivs på JV:s sjukhus och ute i byarna är mycket effektiv med cirka 1000 patientbesök/månad. Den bekostas av våra amerikanska vänner i Hospital for Hope.

SEDAN

Som Sushil antyder i sin rapport så finns det en framtidstro. Den bygger inte minst på att JV fortfarande spelar en roll som kraftkälla för många bybor.

Som framgår av denna artikel har vikten av engagemang från svenska JVV ökat rejält och det känns ansvarsfullt. Det är därför så angeläget att du fortsätter med ditt medlemskap och givetvis också, om du har möjlighet, med ytterligare bidrag och gåvor. Det finns dessutom utrymme för engagemang i vår styrelse, så hör gärna av dig om du skulle känna detta som en utmaning.

Slutligen vill jag påminna om att Jagriti Vihara finns i verkligheten och fortfarande går att besöka. Det skulle ge dig en spännande upplevelse av en annorlunda kultur och miljö. Projektet har vi kunnat följa under 50 år och det är grundat på samma folkbildningstraditioner som här i Norden!

Per Nordqvist

Det var då. Jaya inspekterar tegelstenar som tillverkats på Jagriti Vihara, och som ska bli den första byggnaden. Nu flickinternatet.

Vad är det som gör att du engagerar dig i JVV:s styrelse?

PER NORDQVIST

Folkbildaren i mig. Att impulserna från inte minst de nordiska folkhögskolorna har medverkat – och medverkar – till att tusentals människor långt bort i en fattig del av Indien fått förbättrade livsvillkor, förstått vad demokrati och jämställdhet är och kunnat förverkliga detta i praktisk handling. Långt bort – men nära.

MARKKU NYKÄNEN

Min identitet har fått mycket näring i Indien. På 80-talet råka- de jag träffa Jaya på Kalix folkhögskola och det blev direkt en vänskap, som ledde till många besök och arbetsperioder på Jagriti Vihara. Jag har därför kunnat följa den utveckling som Jagriti Vihara har gjort genom åren tillsammans med byfolket, och det har engagerat mig. Nu vill jag fortsätta att bidra med det jag kan och orkar ännu en tid framöver.

HELENA BAY NORD

Jag är med i styrelsearbetet och vill stötta Jagriti Vihara eftersom de jobbar för en god grund för framtiden: kunskap och bevarande av traditionella kulturella uttryck. Som dramapedagog och gymnasielärare i Sverige har jag alltid arbetat lokalt men tänkt globalt, vilket känns viktigt för mig. Vi är alla del av nånting större än vad vi ser.

OVE GUSTAFSSON

Gick Världens kurs vid Ljungskile folkhögskola för att lära mig mer om förhållanden i världen. I Indien-resan ingick flera besök hos lokala, icke statliga stöd- och hjälporganisationer (NGO:s). Många behjärtansvärda och seriösa! Ett av besöken var på Jagriti Vihara som hade en upparbetad kontakt med en vänorganisation i Sverige, JVV. Efter kursen blev jag tillfrågad om att vara med i styrelsen för JVV. Det förtroendet tackade jag för!

Jag vill delta i ett arbete för att minska klyftorna i världen, öka möjligheterna för ursprungsfolk att förbättra sina levnadsvillkor, stötta skolor och ge förutsättningar att sprida kunskap samt stödja deras krav på att tas på allvar av övriga samhället.

SARA ISMAN

Jag har flyttat hem till Sverige igen efter perioder av arbete utomlands, så nu kan jag vara aktiv i JVV. Efter några år på Sida med insyn i stora, internationella organisationer med enorma projekt har jag förstått värdet i det som Jagriti Vihara gör i det lilla genom god lokalkännedom och kunskap om människorna de verkar för. Genom att finnas på samma plats under en lång tid, ha grundvärderingar som kommer från naturen och människors lika värde och att lyssna på önskemål från byarna kan Jagriti Vihara nå dem som aldrig nås av stora internationella projekt. Detta vill jag få vara en del av och jag gör mitt bästa i styrelsen trots begränsat med tid i vardagen.

JENNIE MAJBERGER WIEDEL

Jag och min dotter besökte Jagriti Vihara för åtta år sedan och jag fick upp ögonen för deras arbete på landsbygden. Ambitionen att stötta i första hand kvinnor och flickor är något som jag tror på och gärna vill vara med på.

KAJSA PERNEMAN

Jag reste till Jagriti Vihara första gången 1994 med en Världens kurs-grupp. Sedan har det blivit tolv resor till med besök på Jagriti Vihara. Jag har sett vilken utveckling som skett hos den fattiga befolkningen tack vare pengar och engagemang från Norden. Jayas klokhet och medarbetarnas goda arbete betydde mycket och också Jayas årliga besök i Sverige. Många folkhögskoleelever har berörts av Jayas starka utstrålning. Idag värderar jag speciellt den ömsesidiga relation som byggts upp under så lång tid mellan Jagriti Vihara och vår vänförening JVV. Jag bryr mig om och följer vad som händer på Jagriti Vihara, jag har vänner där och jag vill stödja det goda arbete som görs. Det är viktigt i mitt liv att ha en relation till en annan del av världen med andra livsvillkor.

LENA NYSTRÖM

1998 valdes jag in som kassör i Jagriti Viharas Vänner. Samma år fick jag förmånen att följa med en grupp från Ljungskile folkhögskola på en veckolång resa till Indien och Jagriti Vihara. Det är intressant och trevligt att få följa utvecklingen av arbetet där borta. Dessutom gillar jag gemenskapen i vårt styrelsearbete och inte minst mitt uppdrag i styrelsen.

Rajesh på besök

Rajesh, ledare på Jagriti Vihara, besökte under några dagar i augusti Ljungskile för att samtala med JVV-styrelsen om planer för framtiden på JV.

Rajesh och JVV:s ordförande Per Nordqvist samtalar om Jagriti Viharas utveckling och om det fortsatta samarbetet mellan JV och JVV. Foto: Inger Dejke.

JVV-medlemmarna Ingrid Nilsson och Elisabeth Nilsson, bosatta i Skåne, som besökte Jagriti Vihara i januari i år, passade på att träffa Rajesh igen. Foto: Inger Dejke.

ÅRSavgift

- Medlemsavgift: 200 kr/år
- Familj: 300 kr/år
- Studerande/arbetslös /pensionär: minst 100 kr/år
- Folkhögskola/förening: 400 kr/år

Bankgiro: 5649-3034

Swish: 123 342 10 54

123-342 10 54

Glöm inte skriva ditt namn

Boktips

Om man, som jag, är intresserad av vad som händer i det stora landet Indien idag, vill jag föreslå att du läser den bok som jag nyss läst färdigt. Den heter *Indien är på väg: ekonomi, politik, samhälle* skriven av Jonas Hellman. Han är författare, rådgivare och tidigare ledarskribent i SvD. Han bodde 2012–2016 i Mumbai och har därefter fortsatt att följa utvecklingen i Indien. Boken är utgiven i år.

På ett mycket initierat och lättläst sätt beskriver han det moderna Indien på väg mot att försöka bli det mest inflytelserika landet i världen. Ur det perspektivet pekar han dock på de svårigheter det innebär på olika plan i form av urholkning av demokrati, inskränkningar i yttrandefriheten, miljöutmaningar m.m. Boken innehåller också en mycket bra analys av vem premiärminister Narendra Modi är och om hans hindunationalistiska bakgrund.

En helt annan typ av bok som nyss publicerats är fjärde delen i bokserien om Göran och Yogi, som är författad av Mikael Bergstrand. Hans mest kända bok är *Delhis vackraste händer*. Den senaste boken har titeln *Ljuset från Jodhpur*. Här fortsätter han att på sitt humoristiska sätt göra jämförelser mellan svensk och indisk mentalitet.

Per Nordqvist

www.jvv.se

Vår hemsida, www.jvv.se är ständigt uppdaterad, senaste nytt från Jagriti Vihara. Intressant är också att gå in i avdelningen ARKIV. Där kan du hitta medlemsblad ända från 2001.

Ansvariga för Medlemsbrevet är Inger Dejke och Anders Dejke. I allmänhet namnges fotografen i anslutning till respektive bild. Det här gäller inte foton som vi fått från JV, när det är oklart vem fotografen är.

Skillingedagarna

Skillinge är en liten by som förr i tiden var ett fiskesamhälle. Den ligger på vackra Österlen vid kusten strax söder om Simrishamn. Under sommaren kommer det många turister hit, och då är det full rulle med affärer och restauranger som öppnar upp. Resten av året är det väldigt lugnt förutom en tradition på hösten "Österlen lyser", som infaller första helgen i november, samt "Konstrundan" under påsken.

I vintras började vår företagarförening fundera över fler aktiviteter under hösten för att göra Skillinge mer synligt för en större allmänhet, och på så sätt växte de så kallade Skillingedagarna fram. Det har varit ett stort engagemang som utmynnade i bland annat utställningar av cirka 30 företagare och föreläsningar i vitt skilda ämnen.

Så i mitten av oktober var det dags. I god tid gjorde man reklam för

dagarna i tidningar och lokalt i bygden runt om Skillinge.

Min syster Elisabeth och jag beslutade låta JVV synas på Skillingedagarna. Jag engagerade min granne i förväg att sy kafftaner, som vi kunde sälja. Hon har ett förflutet som sömnadsdesigner och har i många år arbetat i både Indien och Bangladesh. Jag stickade sjalar som vi också sålde.

Vi gjorde ett bildspel om Jagriti Vihara förr och nu. I samband med försäljningen, som inbringade cirka 7000 kr, berättade jag om skolan och delade ut broschyrer. Det kom väldigt mycket folk och många både unga och äldre visade stort intresse. Ett ungt par stannade länge vid bor-

Ingrid Nilsson vid informationsbordet om Jagriti Vihara.
Foto: Elisabeth Nilsson.

det, och det visade sig att de hade sitt ursprung i södra Indien. Den unge mannen berättade att han har en god vän som är från delstatens huvudstad Ranchi. Så han fick med sig en extra broschyr som han skulle ge till sin vän. Världen är liten vart man än kommer!

Ingrid Nilsson

SKOLAN PÅ JV

På muren utanför grinden in till Jagriti Vihara finns nu en affisch som berättar om den nya barnskolan. Den skrår inte orden. *The Best Education for the Children*. Kan detta vara sant? Föräldrar som ser affischen kan höra av sig och bedöma själva.

Tydligt har den här skolan blivit populär. När den började för drygt

ett år sedan var det 30 barn, nu är det drygt 70 och fyra lärare.

Eleverna är mellan 4 och 10 år. Det är föräldrar från tre byar i närheten som önskat att skolan skulle finnas. De har själva minnen av att ha gått i skola på Jagriti Vihara. Nu fungerar de som en ryggrad för skolan. En gång i månaden ordnas föräldramöte. Lönen till de fyra lärarna samlar föräldrarna själva. En tumregel är att avsätta vad familjen förtjänar på en dags arbete i månaden och låta det gå till lärarlön. De som inte kan avvara så mycket, får ha sina barn i skolan ändå.

De statliga skolorna lockar med lunch mitt på dagen. Det är betydelsefullt för många

Inger och Anders Dejke besökte Jagriti Vihara i november och kan berätta om den nya skolan, som just nu har runt 70 elever.

barn. Men pedagogiken är ofta undermålig, kanske till stor del för att det är väldigt många barn på varje lärare, kanske 200. I skolan på Jagriti Vihara är det tvärtom, ingen lunch men små klasser och engagerade lärare.

När vi besökte skolan nu i november kände vi direkt den goda atmosfären. Lärarna lugna och vänliga. De mindre barnen satt på golvet på en röd matta och arbetade intensivt med att forma bokstäver i den latinska alfabetet, A, B, C osv. I ett annat klassrum satt lite äldre barn i bänkar. Deras lektion var en övning att svara på frågor på engelska, som stod skrivna på svarta tavlan. I ett tredje klassrum ännu äldre elever som läste och skrev i böcker och

Skylden vid JV:s entré. Foto: Anders Dejke.

forts. från föregående sida

läraren gick omkring och såg till att allt fungerade.

På långrasten slog sig barnen ner i grupper i gräset på skolgården och åt sin matsäck. Alla hade en liten låda med sig och en vattenflaska. Skoldagen började vid 8-tiden. Svårt att komma vid exakt samma tid. En del kom gående från närmaste byn Jovia, andra blev skjutsade av fäder på motorcykel. Åter andra kom med skolbuss från byn Dumaro 2 km bort och från byn Chatti Nadi 2–3 km bort. En generös man i trakten har ställt sin skåpbil till förfogande, och mängder av små barn får plats där. De väller ut på skolgården, alla med en stor ryggsäck baktill. Verkar stolta och glada att komma till skolan.

En liten buss får användas för skolskjuts.
Foto: Anders Dejke.

Då kan morgonsamlingen börja. Den leds av några äldre barn som står vid flaggstängen och gör ganska militäriska rörelser och ropar högt, och alla barnen uppställda i ordnade led gör detsamma. Sedan följer

bönen som läses unisont med slutna ögon och händerna ihop. Så andaktsfullt att luften stannar, för oss som är åskådare. Vad ber de om med sådan gripenhet?

Nu går de flesta eleverna i klass 3. Nästa läsår är de i klass 4 och det fyller på underifrån med en ny klass 3 osv. "Nästa år har vi 200 elever", säger ledarna hoppfullt. När skolan har också klass 5, går det att ansöka om statligt bidrag. Det finns gott om lokaler i andra hus, flickinternatet har en stor samlingsal i mitten och många små grupprum. Också Guest hostel har flera rum. Så det finns plats för många klasser. När skolan fått också klass 6, måste det finnas datorer och internetuppkoppling. Det är den nya tiden.

När vi svenskar på besök får njuta av flickor som dansar, grant klädda i rött och vitt, traditionella färger för adivasi, är det som en illustration till affischens stolta ord. "Group Activities och Loving Atmosphere"

Lärarna bor i byn Chatti Nadi. De är i ålder mellan 28 och 35 och har alla en utbildning. Santosh Kumar Bhagat och hans fru Anjali Kujur är båda lärare i Jagriti Vihara-skolan. Santosh håller ihop det hela, och vi träffar honom i mittrummet i skolbyggnaden, själva rektorsexpeditionen. Den är inredd med två plåtskåp för böcker och ett prydligt skrivbord med glasskiva och pennställ. I en stor liggare finns skolbarn-

Lärarna är alltid tillsammans med eleverna på skolgården. Här är det läraren Pushpa.
Foto: Inger Dejke.

ens namn och där antecknar han närvaro och annat. På väggen mellan fönstren hänger ett stort foto på Jayaji, en guru för god pedagogik. Santosh är från början utbildad ingenjör, men vill hellre vara lärare. De två övriga lärarinnorna, Pushpa Kumri och Shilwanti Oraon, är egentligen bondhustrur, men de tycker mycket om att arbeta i skolan.

Tillsammans är de ett gott litet kollegium. Ännu bättre blir det eftersom Sushil också kommer dit på det nya året. Skolan heter Vatsalya Vidyalaya, Vänskapens skola. Ordet *vatsalya* betyder kärleken mellan mor och barn. En sådan känsla ska alltså präglade pedagogiken.

Inger Dejke

Dagen inleds med bön. Foto: Inger Dejke.

Eleverna går fram till läraren Anjali, som rättar deras arbeten. Foto: Anders Dejke.

»Where is the palace?«

Jagriti Vihara är som ett stort park-område. Den väldiga mangoskogen är grönskimrande. Där går man inte in utan risk för ormar, men överallt finns stigar att följa. Många hus, om än i behov av reparation, ser man ligga inbäddade i grönskan och två mäktiga banjanträd med ett vimmel av luftrötter.

I närheten finns det större samhället McCluskieganj – med det lokala namnet Lapra – som har affärer, hantverkare och järnvägsstation. Det har blivit utnämnt som mål för turister. Men när bilburna besökare kommer dit, blir de lite besvikna. Vad finns här? De frågar folk på gatan, som ofta ger tipset: "Åk till Jagriti Vihara?"

Detta gör att många kommer gående på området, också gäster som bor på de många pensionat som vuxit upp kring Jagriti Vihara. När Anders och jag var där i november mötte vi många, som intresserat frågade varifrån vi kom. Det syns ju att vi är främlingar med vår vita hud. Och varför är ni här? Oftast blir det ett trevligt samtal. Vi får chans att berätta vad Jagriti Vihara står för. Men en gång mötte

jag en grupp som villrådigt frågade: "Where is the palace?" Vad säger man då som guide? Jag pekade mot den vita skolbyggnaden. Den är väl det närmaste "palace", ett kunskapens palats.

Den där frågan dök upp i minnet, när en grupp från den flickskola på Jagriti Vihara som vi följt i fyra år kom och hälsade på. Flickorna slutade skolan 2017 efter klass 10. Nu har de gått vidare i livet, blivit vuxna, kvinnor. När de kom gående rakryggade och självklara var de som drottningar och prinsessor från ett palats. De var så glada att återse det lugna Jagriti Vihara, med skolan, köket, matsalen och internatet där de bodde. Vi fick en underbar träff och frågestund med dem. Flera hade studerat vidare, några utbildat sig till poliser, en sjuksköterska, en lärare, en del hade blivit gifta och fått barn.

Så varför inte kalla skolan, som lagt grunden för ett gott fortsatt liv för palace. Något utöver det vanliga... kunskapens palats

Inger Dejke

I flera tidigare nummer av JVV-Medlemsbrevet har vi intervjuat och presenterat några av flickorna. Mer om hur det gått för dem presenteras i kommande nummer.

Några flickor från höstadieskolan på JV 2014-2017 kommer på besök.
Foto: Inger Dejke.

Skolpojke 2024. Foto: Anders Dejke.

Vad skulle du vilja ge ett indiskt barn i julklapp?

En nalle?
Ett par skor?
En cykel?

Goda förslag alla tre.

Men det skolbarnen på Jagriti Vihara mest av allt behöver är fungerande toaletter. Det finns ett gammalt hygienhus, med fem toaletter. Men det är bara en som fungerar. Det räcker inte för 70 barn. Hela huset behöver repareras. Tänk att skänka en julgåva i form av en del av en toalett! Låter ovanligt, men är nödvändigt.

Din gåva kan du skicka till JVV:s bankgiro 5649-3034 eller via Swish 1233421054. I båda fallen ange "Toalett" på meddelanderaden.

Per berättar om Jagriti Vihara. Foto. Ingemar Nordieng.

Berätta om Jagriti Vihara!

Folkhögskolans Veteranförening hade en sammankomst på Sankta Elisabets folkhögskola i Göteborg i oktober. Till det tillfället hade jag fått en inbjudan att berätta om Jagriti Viharas Vänner inför en grupp före detta folkhögskollärare och rektorer. De blev imponerade över hur detta projekt, som startade på grund av ett stort engagemang från folkhögskolor i Norge och Sverige, överlevt i mer än 50 år. Man ställde en rad frågor och konstaterade att detta är något unikt och önskade oss fortsatt framgång.

Det bildspel jag använde för att berätta om verksamheten kom även till användning senare vid en presentation för en pensionärsgrupp inom Ljungskile församling.

Per Nordqvist

ÅRSavgift

- Medlemsavgift: 200 kr/år
- Familj: 300 kr/år
- Studerande/arbetslös /pensionär: minst 100 kr/år
- Folkhögskola/förening: 400 kr/år

Bankgiro: 5649-3034

Swish: 123 342 10 54

Glöm inte skriva ditt namn

एक बहुत मेरी क्रिसमस और एक रोमांचक नया साल

Som framgår av detta Medlemsbrev är det återigen liv och rörelse på Jagriti Vihara. Dessutom visar folket i byarna runt omkring att man vill engagera sig för att bygga upp en skola som "på den gamla goda tiden". Efter årsskiftet kommer också vår vän Sushil Tiwary att pensioneras från sin lärartjänst och flytta tillbaka till JV. Vi gläds åt allt detta, men inser samtidigt att vårt stöd fortfarande är högst väsentligt.

Jag vädjar därför till dig som medlem i JV att ge ett rejält julbidrag till det ändamål som presenteras på föregående sida, och jag hoppas också att du vill bli kvar som medlem under år 2025. Med det stödet i ryggen vill vi i styrelsen önska dig och våra vänner i Indien EN RIKTIGT GOD JUL OCH ETT SPÄNNANDE NYTT ÅR.

Det budskapet kan också uttryckas så vackert på hindi som i rubriken till denna text.

JVV:s ordförande Per

PS Från och med 2025 kommer PostNord att höja brevpottot till 22 kronor. Vi hoppas därför att du som kan byta från postadress till mailadress hör av dig om detta till mig på peje.nordqvist@gmail.com så sparar vi 88 kronor/år till andra ändamål.

Boka också gärna in vårt årsmöte den 22 mars 2025. Mer info i nästa Medlemsbrev.

Vår hemsida, www.jvv.se är ständigt uppdaterad, senaste nytt från Jagriti Vihara. Intressant är också att gå in i avdelningen ARKIV. Där kan du hitta medlemsbrev ända från 2001.

Ansvariga för Medlemsbrevet är Inger Dejke och Anders Dejke. I allmänhet namnges fotografen i anslutning till respektive bild. Det här gäller inte foton som vi fått från JV, när det är oklart vem fotografen är.

www.jvv.se

